

Nr 150.

Av herrar **Nilson** i Spånstad och **Pettersson** i Dahl, *angående viss ändring av bestämmelserna i 2 § lagen om vägnämnder och länsvägnämnder m. m.*

Nu gällande ordning för vägväsendets organisation beslöts år 1943 vid statens övertagande av väghållningen. Då tillskapades också en organisation av vägnämnder och länsvägnämnder för att tillvarataga trafikanternas och byggherrens intressen. Vid utformningen av de bestämmelser som reglera vägnämndernas verksamhetsområde sökte man i lämpliga delar ansluta bestämmelserna till tidigare regler för vägdistriktets verksamhet.

Samtidigt omformades bestämmelserna rörande statsbidragsverksamheten till enskild väghållning. Vissa frågor angående statsbidrag till enskild väghållning som tidigare behandlats centralt av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen lades nu under länsstyrelserna. Dessa ärenden avgöras alltså på administrativ väg. När det gäller ärenden rörande statsbidrag till enskild väghållning, finnas nämligen inga bestämmelser om att dessa skola remitteras till vägnämnder eller länsvägnämnder för yttrande.

Därom torde väl i alla de fall då ansökningarna bifallas inte vara något att säga. Men situationen blir annorlunda när anslag vägras och detta beslut överklagas eller ett ärende angående statsbidrag till enskild väghållning av annan anledning besvärsvägen drages under överordnad myndighets prövning. Det skulle helt visst vara av värde om det i sådana fall funnes laglig föreskrift om att vägnämnd eller länsvägnämnd hade att yttra sig innan frågan avgjordes. De skäl som kunna åberopas till stöd för att vägnämnderna ha yttranderätt när det gäller allmänna vägar torde med minst samma styrka kunna göras gällande i de fall då tvist uppkommer om huruvida en enskild väg skall tilldelas statsbidrag eller inte. Det torde därför finnas goda skäl att i vederbörande förordningar stadga att vägnämndsinstitutionen beredes tillfälle yttra sig före ärendets avgörande i alla de fall där tvist uppstår om huruvida en enskild väg är berättigad att erhålla statsbidrag eller inte.

Till 2 § i lagen om vägnämnder och länsvägnämnder bör sålunda fogas ett tillägg, innehållande föreskrift om att, då oenighet uppkommit om statsbidrag till *enskild* väg, yttrande från vägnämnden skall inhämtas före ärendets avgörande. Det synes troligt att också 14 § i kungl. kungörelsen nr 800/1943 angående statsbidrag till enskild väghållning måste kompletteras, så att även

där intages en bestämmelse att vederbörande vägnämnd skall beredas tillfälle att avgiva yttrande över anført besvär.

Med anledning av vad vi sålunda anført få vi hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte begära sådan ändring i vederbörande förordningar som i motionen föreslagits.

Stockholm den 20 januari 1945.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Anders Pettersson
i Dahl.